

Pa po Gorščici gor' i dol'...

Written by Frf

Tuesday, 13 March 2012 19:17

There are no translations available.

Dogodilo se i to, konačno ne radim jedan petak (09.03.2012.). Malo godišnjeg odmora neće škoditi a mi ćemo probati malo zaakcijati. Na poziv prof. Stjepana Horvatića upućen društvu, Šljiva, Darko i ja uspjeli smo se organizirati. Kako prof. Horvatić živi na rubnom dijelu Zagreba, u Bidrovcu, i često šeće okolicom, tako je zamijetio nekakve zanimljive stvari na terenu, pa se sjetio pozvati nas da malo pogledamo. U petak ujutro došli smo do prof. Horvatića i uputili se put brda, odnosno Medvednice.

Prof. Horvatić nas je proveo terenom, meni skroz nepoznatom, i svašta ispričao tijekom dana. Poveo nas je do više izvora, nažalost nisam sva imena popamtiio a bilješke nisu kod mene. Također nas je proveo i do više speleoloških objekata (to se kasnije ustanovilo). U tom našem obilasku obišli smo otvor jame Vražje ždrijelo (kasnije smo saznali da je taj objekt već istraživao više puta, 50-ih i 60-ih od strane HSD-a godinu te prije 2 godine) čiji je ulaz zatrpan balvanima i granama da netko ili nešto ne bi upao u jamu. A sama jama se nalazi u blizini Kaptolske Lugarnice, na Gorščici (toplo preporučamo za posjetiti!). Do tada smo već solidno prošetali, a obišli smo samo jedan ulaz...

Mi u daljnjem iščekivanju nečeg konkretnog ne gubimo nadu- ipak ima još toga za obići, pa smo nastavili.

Prof. Horvatić nas je odveo dalje na poziciju ispod Oštrca i tu smo obišli još 3 špiljice: Krušna peć, Štagalj i Lisičja rupa. Krušna peć nas je na prvu obradovala. Ima pravi „školski“ špiljski ulaz i mali kanalčić u produžetku. Vide se tragovi ljudskog djelovanja, ložište za vatru i ima smeća i

pola lubanje neke životinje. Otišli smo dalje do Štaglja, na kosini na prilazu je postavljena sajla da se može lakše prići. I tu ima friških tragova, ložište i u jedinom potencijalnom desnom kanalčiću doslovno hrpetina odbačenih boca i konzervi. Kako nam je vodič limitiran vremenom, tako mi idemo dalje do Lisičje rupe i nizbrdo do auta. Tu pada dogovor da Darko ide odbaciti profesora natrag u civilizaciju, a onda brzinski gablec i osvježenje i skakanje u kombinezone i kacige na glavu, pa put uzbrdo.

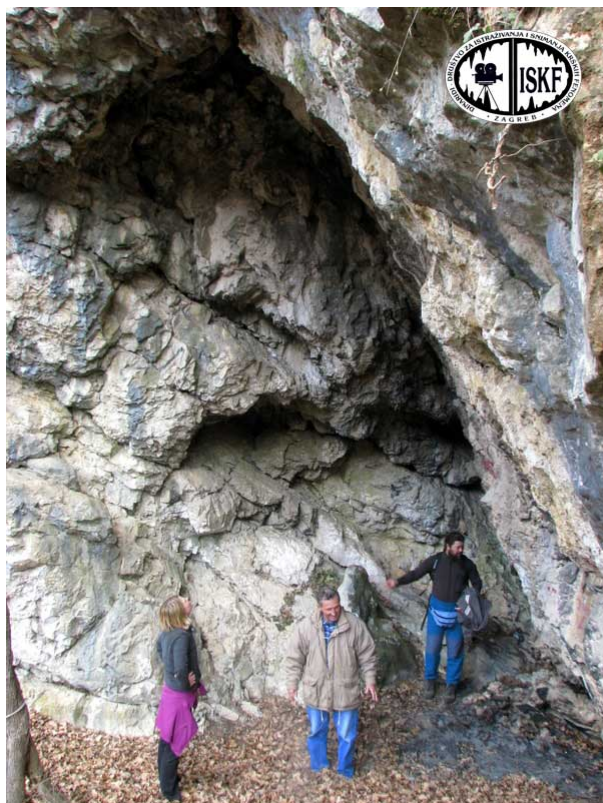

Stoga smo se vratili naoružani do Krušne peći i Šljivica je na brzinu ustanovila da se na žalost taj mali kanal ubrzo zatvara u kompaktnoj stijeni. Delamo malu pauzu i idemo dalje do Štaglja. Štagalj ima formu ulaza kao polušpilja, a s desne strane ima otpadni kanal. Sada se Šljivica opet zavlači u malu ulaznu rupu, osim kaj ima „gro“ smeća u kanalu ima i izrazito mnogo razbijenoga stakla što predstavlja rizik od ozlijeda. No nakon kraćeg šnjofanja vidjela je da taj kanal ide svega 3-4 m i završava.

Opet ćorak... Ha, kaj sad ... ?! A valjda bu bolje na sljedećoj rupi.

I bilo je, na Lisičjoj rupi smo se uspjeli zavući nekih 7m od ulaza. I opet kraj! A baš nas ide... Još uvijek je bio dan i ostali smo malo diskutirati kod ulaza i navlažiti grlo. Tako je pala odluka da se vraćamo gore na Gorščicu i promotrimo bolje poziciju. I eto, mi se vratismo gore. Odmah pri našem dolasku se smračilo, nama to nije smetalo jer smo izvadili kacige s rasvjetom i pobijedili tminu. Vani je mrak, a mi vadimo špek i kobase i pokoju pivicu. Dok nismo sve smlatili i dok se nismo organizirali da se nađemo s izaslanstvom koje je išlo kod Željke u Drežnik grad, nije nam se išlo put „civilizacije“.

Odlična pozicija Lugarnice i još jedna odlična stvar- ne zaključavaju se vrata tako da se može bilo kad i bilo tko skloniti na toplo. A unutra veeelika kalijeva peć koja milo grije ... Na kraju smo se ipak spustili do placa na Volovčici i dali izlaganje akcije Tihiju i Alanu. Nedugo zatim je stigla Meli, koja me nešto kasnije otela doma.

Dan drugi - Subota

Pošto se jučer malo akcijalo, bude se i danas. Trebala bi doći malo proširena postava društva. Meli i ja stižemo na autobusni terminal u Dubravi u 10h, a tamo sjede Tihi, Darko i Vanja. Šljiva se kroz noć gadno razbolila pa je otpala.

Brzinska kavica i pičimo u Garden Mall u nabavu špeceraja za cijeli dan. I naravno zaheb, subota je ujutro i svi su navalili u shopping. Baš smo ga pogodili k'o prstom u ... :). Nikak da uspijemo sve na brzinu zbaviti... No, s malim zakašnjenjem ipak stižemo u Bidrovec na okupljanje s prof. Horvatićem. On je danas poveo i pojačanje, njegov prijatelj/rođak Vlado koji isto dosta zna o okolnim brdima. Pa tako kao i jučer, samo u većem broju, krenusmo put divljine zagrebačke gore.

Kako u petak nismo stigli sve obići, tako smo danas krenuli na suprotno brdo.. Prof. Horvatić nas je proveo do nekoliko nama nepoznatih objekata. Bajt 1 i 2 (ima još i neki treći objekt). No, tu na svakom treba organizirati akciju čišćenja otvora, jer bez toga se ne može ući.

Ako se planira pokušaj istraživanja ovih rupa prvo treba organizirati dobro čišćenje otvora, pa onda bilo kaj drugo ... Još smo Darko i ja išli pogledati jedan ulaz u špiljicu, imenom Medvjeda skruta. I tu ima tragova boje oko ulaza i stavljeno je granje da se, kakti, ne ulazi. Naš propust - ovdje nismo ponijeli rasvjetu, nekaj malo smo šnjofnuli i ništa više od toga ne znamo.

Pa po Gorščici gor' i dol'...

Written by Frf

Tuesday, 13 March 2012 19:17

